

cedentibus verificari non possit concessio, necessa- riod de extraneis intelligitur, ut verba aliquid ope- rentur: Curti, de feud. p. 2. tertia partis. n. 40. in fine. Cald. d. q. 23. n. 69. Nec de prole illegitima cu- randum est, quæ ad hujusmodi emphyteusim jus non habet: Bald. in l. generaliter, s. Cum autem, C. de institut. & substitut. Cald. q. 7. nu. 39. Clar. D. s. Emphyteusis q. 30. n. 1. & omnes communiter. Nisi expressim de ea in concessione mentio fiat, Cald. cum aliis, q. 19. n. 69. Cyriac. to. 1. controver. 79. n. 4. Vel legitimita sit ab habente potestatem, ut à Pon- tifice; de quo Marefcot. var. lib. 1. c. 15.

Ibi: Dubium tamen esse poterit.

Videas proximè tradita ex numero 70. & Ceval. commun. tom. 1. quæst. 194. qui D. Covar. sequitur.

Ad Num. 6.

80 Emphyteusis Ecclesiastica, præscriptione quæsi- ta, nec ad extraneos successores transit, nec nepotes recipientis egreditur; Menoch. de præsumpt. lib. 3. præf. 109. numero 15. Balb. de præscription. part. 1. partis 3. princip. quæst. 10. n. 35. Alciat. de præsumpt. reg. 2. præf. ult. Alex. in l. qui in aliena, nu. 7. ff. de acq. hæreditat. Cavalcan. part. 2. decis. 30. num. 99. Mascard. de probat. conc. 604. n. 26. & 27. Molin. nu. 9. Vazq. ubi proximè, licet contra sentiant ali- qui apud Mascardum, qui nu. 28. asserit post ex- travagant. Ambrosiæ, de reb. Eccles. inter. commun. huic præscriptioni locum non esse. Sed contrarium est verius, ut resolvit Menoch. sup. præf. 108. nu. 5. Delbene d. c. 17. dubit. 5. à numero 28. ubi cum Abbate in cap. cum non liceat, n. 7. de præscriptionib. distinguit, inter bona absolute prohibita alienari; & ea, quæ cum quibusdam conditionibus, seu solem- nitatibus alienabilia sunt, & non aliàs: prima, à præscriptione sunt immunia; secunda, ut sunt res Ecclesiæ, præscribi possunt. Circa quod meminisse oportet avarum Constitutionum, una est Pauli IV. qua præscriptionem rerum Ecclesiæ penitus inter- dixit; altera Pii V. quæ incipit: Provida, qui pri- mum decretum revocavit, rem ad terminos juris communis restituens. Notat Pellizzar. in manual. Regul. tom. 1. tract. 6. c. 8. n. 142. Vide Gregor. Lop. d. l. glos. 5. in fine.

81 Posset principalis proxima conclusio limitari, quando ex consuetudine loci, res Ecclesiæ in em- phyteusim ultra tertiam generationem concederen- tur, juxta quam præscriptio esset regulanda; nam consuetudo valet naturam emphyteosis immutare, Valasc. part. 1. n. 12. ad fin. & colligitur ex dictis, n. 67. & alibi: & quod in aliquo actu solet obser- vari, de ejus natura sentetur, l. quod si nolit. 31. §. quia assidua, ff. de adilit. edit. Menoch. sup. præsumpt. 109. n. 1. 5. Quod ex sequenti assertione itidem com- probatur.

Verf. Quinta conclusio.

82 Res Ecclesiæ data simpliciter emphyteutæ, nulla facta filiorum, aut heredum mentione, solum ad filios, & nepotes ejus transfertur, nisi aliud consue- tudine obtinuerit, cui standum est Trentacinq. d. resolut. 3. n. 6. Pat. Vazq. sup. dub. 16. n. 58. Cald. q. 10. n. 17. Gregor. Lop. in d. glos. 5. col. 2. ad fin. qui in hac residet opinione, Cavalcan. ubi proximè, n. 98. 99. Molin. n. 4. Valasc. q. 39. n. 11. Clar. d. q. 28. n. 1. Menoch. conf. 474. n. 11. Tusch. lit. E. conc. 162. n. 1. Molin. de primog. lib. 1. c. 3. num. 5. Quod limitat Greg. Lop. si juris solemnitates intervenerint.

Hoc tamen casu, in persona primi emphyteutæ extingui emphyteusim verius de jure putat Clar. sup. & late probat Gregor. Lop. Cui suffragatur, quod hæc emphyteosis debet strictè intelligi, tum ob naturam stipulationis, l. quicquid astringenda 99. ff. de verbor. obligat. tum Ecclesiæ favore, Marefcot. variar. lib. 1. c. 2. n. 6. Nihilominus communis sen- tentia verior est, ac tenenda, quia conventio acci- pienda est secundum naturam actus, Menoch. de præsumpt. lib. 3. præf. 109. n. 11. & diximus sup. n. 74. & contrahens præsumitur non solum sibi sed etiam hæredibus quatenus potest, prospicere, l. 11. tit. 14. p. 3. l. si pactum 9. ff. de probation. maximè def- cendentibus propter naturalem sanguinis affectio- nem, argument. l. cum avus 101. ff. de condit. & de- monstr. l. generaliter 6. C. de institut. & substitut. Qui- bus accedit, quod nihil magis emphyteusi conve- nit, quam perpetuitas, Cald. q. 23. nu. 5. Gregor. Lop. d. glos. 5. in princip. Menoch. n. 12.

Si verò non facta mentione prolis, aut successo- rum ad triginta annos, vel aliud tempus emphyteu- sis Ecclesiastica concedatur; usque ad præfixum terminum; etiam extranei admittuntur, Clar. n. 3. Molin. n. 7. Trentacinq. n. 15.

Sed si detur ad tertiam usque, vel quartam gene- rationem, extranei excluduntur, quibus verba non possunt convenire; Cald. q. 17. nu. 21. Trenta- cinq. n. 14. Clar. n. 2. Molin. n. 6.

Plures formulas concedendi emphyteusim cu- mulat Cald. q. 24. de quarum effectibus agit, aut saltem remittit, ut apud alios videantur, quos con- sulere, cum casus occurrerit, oportebit; nec nobis libet amplius immorari, non pauca circa hæc, se- quenti capite cum D. Covar. dicturis.

AD CAPUT XVIII.

De successione Fendi, Emphyteusis, ac juris patronatus Ecclesiastici.

SUMMARIUM.

- 1 DD. de re agentes congeruntur.
- 2 Differentiæ inter emphyteusim Ecclesiasticam & privatam simpliciter acceptam, traduntur, & n. 3.
- 4 Femina cum masculis concurrunt ad successionem emphyteusis simpliciter acceptæ.
- 5 Fallit si vigerit statutum excludens feminas à suc- cessione, existentibus masculis. Idemque est si de consuetudine ita servetur.
- 6 Argumentum de feudo ad emphyteusim, & è con- tra, num valeat?
- 7 Femine an in emphyteusim succedant pro filiis acceptam, ad nu. 12.
- 13 Masculinum an contineat femininum, n. 14. 15.
- 16 Pro stipulatore in dubiis respondetur, ubi pro eo extat verisimilitudo.
- 17 Emphyteusis pro filiis accepta, utrum ad adopti- vos, & illegitimos pertineat; & quid de ne- potibus; ad nu. 19.
- 20 In emphyteusim concessam pro filiis, filiabus, omnes absque sexus distinctione simul equaliter- que succedunt.
- 21 Limitatur.
- 22 Verba contrahentium juxta statuta, vel consuetu- dinem interpretantur.
- 23 Statuta & consuetudines laicorum quando apud Ecclesiasticos debeant observari.
- 24 Filii cum patre non concurrunt in emphyteusi ab illo accepta.

- 25 Emphyteusis quotuplex.
- 26 Pater an possit filiis præjudicare quoad emphyteu- sim familiarem, ad n. 37.
- 38 Quid de mixta, ad n. 41.
- 42 Emphyteusis accepta pro filiis, utrum ad eos per- tineat, etsi hæredes non sint? usque ad n. 46.
- 47 Emphyteusis pro filiis hæredibus, non defertur filiis, nisi hæredes existant.
- 48 An hæredes extranei admittantur.
- 49 Quid de emphyteusi recepta pro se & hæredibus, numero 50.
- 51 De aliis formulis concedendi emphyteusim.
- 52 In feudo, quoties hæredum mentio fit, de mascu- lis intelligitur.
- 53 Feudum pro hæredibus concessum, non competit liberis, nisi hæredes sint.
- 54 Feudum hæreditarium duplici sensu dicitur.
- 55 Feudum capere filius nequit, si patris prædecessoris hæreditatem repudiet.
- 56 Feudum simpliciter acceptum ad quos spectet.
- 57 Quibus casibus femina ad feudum admittantur.
- 58 Feudum simpliciter acceptum ad quot descendentes primi acquirentis transeat.
- 59 Feudum aliud hæreditarium, & aliud ex pacto & providentia.
- 60 Ut in feudum, aut emphyteusim hæreditariam succedatur, an satis sit succedere primo acqui- renti mediate, ultimi possessoris hæreditate non obrenta? nu. 61.
- 62 De intellectu cap. 1. an agnat. vel. fil. in usib. feudor. ad nu. 70.
- 67 Feudum simpliciter acceptum filius non capit, pa- tris hæreditate repudiata.
- 71 Feudum pro hæredibus acceptum nullus capit, qui hæres non existat.
- 72 Feudum hæreditarium quod dicatur, & n. 73.
- 74 Feudum simpliciter acceptum, est ex pacto & providentia de quo, & n. 68.
- 75 Quid de emphyteusi Ecclesiastica, & seculari.
- 76 Feudum, vel emphyteusim pro se & suis Titio accipiente, qui capiant.
- 77 Feudum pro hæredibus masculis, solum liberos hæredes comprehendit.
- 78 Differentia inter feudum & emphyteusim notatur.
- 79 Succedens in feudum, quando creditoribus ante- cessoris teneatur? ad nu. 82.
- 83 Filius adiens cum beneficio inventarii patris hæ- reditatem, feudum à patre alienatum an possit revocare? ad nu. 87.
- 88 Feudum, & emphyteusis, quomodo inter succes- sores dividatur.
- 89 Feudum pro hæredibus, & successoribus con- cessum, cujus naturæ sit, & quid de emphyteusi.
- 90 Institutus in re certa capit feudum non hædita- rium.
- 92 Filius institutus in legitima, an feudum hædi- tarium capere possit.
- 93 Institutus in re certa, excluditur à feudi hædi- tarii successione, etsi universaliter cum eo insti- tutus incapax reperitur.
- 94 Filius in re certa institutus non percipit feudum hæreditarium.
- 95 Institutus in re certa habitualiter est hæres uni- versalis.
- 96 Institutus in re certa est hæres universalis, si ne- mo sit universaliter institutus.
- 97 Jus patronatus Ecclesiasticum quotuplex, & de ejus successione, ad n. 103.
- 104 Vendita hæreditate, utrum jus patronatus ad emptorem transeat? ad n. 106.
- 107 Jus patronatus an pertineat ad fideicommissa- rium universalem? ad n. 109.

- 110 Jus patronatus in emptorem hæreditatis trans- ferri probatur? & n. 111.
- 112 Jus patronatus pro parte transit in eminentem hæ- reditatis portionem.
- 113 Quando jus patronatus non transeat in emptorem hæreditatis.
- 114 Non pertinet ad melioratum in Tertio & Quin- to, nec ad exheredatum.
- 115 Jus patronatus in emptorem Legitime non tran- sit.
- 116 De jure patronatus hæditario quis disponere possit.
- 117 In alienatione juris patronatus quando Episcopi consensus desideretur, ad n. 119.
- 120 Possessor an præjudicare valeat vocatis in jure patronatus gentilitio, vel mixto.
- 121 Quomodo in jus patronatus hæditarium, vel familiare succedatur.
- 122 Si uni ex pluribus hæredibus jubeat testator Ec- clesiæ edificare, an jus patronatus omnibus hæ- redibus, sit commune? usque ad fin.

Ad ea quæ circa emphyteusis successionem, hoc capite differuntur, legendi sunt Caldas de nominat. emphyteutica, q. 24. P. Vazq. in opuscul. de redditib. c. 2. §. 2. dub. 17. Card. Tusch. practicar. con- clusion. lit. E. conc. 1591. cum aliis, Thom. Delbene de immunit. Ecclesiast. tom. 2. c. 17. dubit. 16. Alvar. Valasc. de jure emphyteut. part. 1. q. 44. & 49. Pat. Molin. de just. & jur. tract. 2. disp. 472. cum plurib. seqq. Jul. Clar. receptar. sententiar. lib. 4. §. emphyteusis, q. 28. cum aliis, Gregor. Lop. in l. 28. glos. 5. tit. 8. p. 5. Alex. Trentacinq. variar. lib. 3. tit. de jur. emphyteut. resolut. 3. Marefcot. variar. lib. 1. c. 2. Cardin. Mantica. de tacit. & ambig. convent. lib. 22. tit. 19. Amata variar. lib. 2. resolut. 84. ex n. 56.

Ad Num. 18.

Est prælibandum, quod emphyteusis Ecclesiasti- ca simpliciter concessa, veluti si dicatur: Eundem Titianum tibi in emphyteusim do: Filios & nepotes duntaxat accipientis complectitur, ut probavimus sup. proximo; n. 82. Sed si privatus ita conceperit, omnes hæredes, tam liberos; quam extraneos comprehendisse censetur, nisi obstat contraria con- suetudo; Trentacinq. n. 1. Greg. Lop. sup. col. 3. verf. Si verò privatus, Clar. d. q. 28. n. 1. Valasc. q. 39. n. 11. Contrarium tamen sentire videtur hic D. Co- var. scilicet etiam emphyteusim privatam simpli- citer acceptam ad duos successores emphyteutæ so- lum extendi, si extranei sint, si liberi prout eum intelligit & sequitur Molin. disp. 469. n. 4. Pat. Vazq. sup. Quod minimè admittendum est; nam præter- quam quod communis opinio extat in contrarium, emphyteusis de sua natura, perpetua est; ut ex aliis notavimus sup. prox. cap. n. 83. nulloquæ jure quo- ad privatos restricta invenitur quare absolute con- cessa omnibus accipientis hæredibus competet; cum contractus juxta naturam suam celebrari præ- sumantur, l. si stipulatus 4. ff. de usuris, l. quæro 57. §. 1. ff. locat. Alciat. de præsumpt. reg. 3. præf. 32. n. 1. late Menoch. eod. tract. lib. 3. præf. 38. à princip. qui n. 6. in specie loquitur cum Alex. & Angel. in l. qui in aliena in princip. ff. de acquir. hæredit. Alciat. sup. reg. 2. præf. ult. Nec aliud voluisse D. Covar. existi- mo, qui solum affirmat, filios & nepotes succedere, in utramque emphyteusim; non tamen negat ad seculari alios venire posse. Est tamen l. 6. tit. 26. p. 4. quæ in feudis adversus juris communis regu- las statuit, ut feudum non transgrediarur personam nepotis primi feudatarii; & ita in Hispania obser- vati